

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Městský úřad Hustopeče**, se sídlem Dukelské nám. 2/2, Hustopeče, ve věci ochrany před nečinností žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 8. 2019, č. j. 62 A 88/2019 - 26,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 8. 2019, č. j. 62 A 88/2019 - 26, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany před nečinností žalovaného při vyřizování jeho žádosti o informace, kterou se domáhal poskytnutí návodu k aplikaci spisové služby žalovaného. Dne 3. 4. 2019 mu žalovaný sdělil, že návod k aplikaci spisové služby je součástí softwaru a není k dispozici v takové formě, aby jej mohl poskytnout třetím osobám. Žalobce podal stížnost na postup žalovaného při vyřizování jeho žádosti. Krajský úřad Jihomoravského kraje však žalobcově stížnosti nevyhověl. Přípisem ze dne 14. 5. 2019 mu mimo jiné sdělil, že jeho žádost nebyla žádostí o informace v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“).

[2] Krajský soud žalobu zamítl a dospěl k závěru, že dotaz žalobce na žalovaného byl žádostí o informace podle informačního zákona, zároveň však i neformální odpověď žalovaného, proč nemůže návod k použití žalobci poskytnout, byla rozhodnutím ve smyslu informačního zákona, i když nenaplnuje všechny náležitosti rozhodnutí podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Je z ní totiž zřejmé, jak bylo o žádosti rozhodnuto i z jakých důvodů. Žalovaný tedy nebyl nečinný, neboť o žádosti o informace rozhodl.

II. Obsah kasační stížnosti žalobce

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel poukazuje zejména na to, že v žalobě uvedl, že trvá na nařízení jednání, a krajský soud přesto rozhodl bez jednání. Okolnost, že jej krajský soud vyzval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. k vyjádření souhlasu k rozhodnutí bez nařízení jednání, resp. okolnost, že již na tuto výzvu nereagoval, nemůže vést k negaci již vyjádřeného požadavku na nařízení jednání.

[5] Dále stěžovatel nesouhlasí s názorem krajského soudu, že neformální odpověď žalovaného může být rozhodnutím podle informačního zákona. Krajský soud tento závěr dostatečně neodůvodnil, když na jedné straně uvedl, že odpověď žalovaného nesplňuje náležitosti rozhodnutí podle správního řádu, přesto však tuto odpověď jako rozhodnutí hodnotil. Kromě toho žalovaný i jeho nadřízený orgán uvedli, že se nejedná o rozhodnutí o odmítnutí žádosti, tudíž ani po stěžovateli nebylo možné požadovat, aby rozpoznal, že se o takové rozhodnutí jednalo. Takový postup je v rozporu se zásadou *in dubio mitius*. Absolutní nedostatek formy odpovědi žalovaného způsobuje nulitu tohoto aktu. Zároveň stěžovatel nevidí důvod, proč by mu žalovaný nemohl informaci poskytnout. Z jeho odpovědi ostatně nevyplývá, jak o žádosti rozhodl, pouze v ní informoval stěžovatele, že mu poskytovanou informaci nemůže poskytnout tak, jak požadoval.

[6] Závěrem stěžovatel vyjádřil svůj nesouhlas s vyvěšením svých osobních údajů a osobních údajů svého právního zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] NSS posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s.

[9] Dále zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Následně se zabýval stěžovatelovou námitkou, že bylo krajským soudem i přes jeho nesouhlas rozhodnuto bez jednání.

[10] Ze spisu krajského soudu NSS zjistil, že stěžovatel vskutku na poslední straně žaloby, v jejím bodě 35 (č. l. 5 spisu krajského soudu) uvedl, že „*nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání, neboť navrhuje dokazování*“. Krajský soud jej i přesto vyzval přípisem ze dne 28. 5. 2019 (výzva na č. l. 16 spisu krajského soudu), aby v souladu s § 51 s. ř. s. vyjádřil svůj (ne)souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání, a informoval ho, že souhlas podle § 51 s. ř. s. bude dán i tehdy, pokud se ve lhůtě dvou týdnů nevyjádří. Stěžovatel na tuto výzvu nereagoval a krajský soud následně rozhodl bez nařízení jednání.

[11] Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. *[s]oud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.*

pokračování

[12] NSS v minulosti judikoval (viz rozsudek ze dne 27. 9. 2006, č. j. 7 As 61/2005 - 107), že pokud žalobce již jednou vyslovil svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a soud mu následně doručí novou výzvu podle § 51 odst. 1 s. ř. s., na niž žalobce nereaguje, nelze o věci samé rozhodnout bez jednání, neboť účastník svůj nesouhlas již jednou vyslovil. Právní fikci souhlasu s takovým projednáním věci za dané procesní situace nelze použít.

[13] Obdobně ve svém rozsudku ze dne 14. 3. 2007, č. j. 1 As 44/2006 - 58, NSS uvedl: *„Zásadou při projednání žaloby soudem je její veřejné projednání za přítomnosti účastníků řízení (článek 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, čl. 96 odst. 2 Ústavy České republiky). Rozhodování bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. sice stanoví právní fikci souhlasu s takovým postupem, pokud účastník však již jednou vyslovil s takovým postupem svůj nesouhlas (popřípadě existuje o konkrétnosti projevu jeho vůle pochybnost - jako se to stalo v tomto případě), musí soud při projednání věci takový jeho procesní úkon respektovat, popřípadě vzniklou pochybnost odstranit. Vyslovený nesouhlas či pochybnost o obsahu projevené vůle s projednáním věci tak brání soudu rozhodnout věc bez nařízení jednání, byť na výzvu soudu zaslano žalobci později již nereagoval.“*

[14] Krajský soud tedy uvedeným postupem zasáhl do žalobcových práv garantovaných nejen na zákonné, ale i na ústavní úrovni a své rozhodnutí zatížil vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Jedná se o pochybení, k němuž byl zdejší soud povinen přihlídnout i z úřední povinnosti.

[15] Za nastalé situace považoval NSS za předčasné zabývat se ostatními námitkami obsaženými v kasační stížnosti.

[16] Nesouhlas stěžovatele a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na webové stránky NSS vyjádřený v kasační stížnosti se míjí s rozhodovacími důvody krajského soudu a s předmětem přezkumu jeho rozsudku. Jedná se o porozsudkovou agendu, a proto NSS pouze ve stručnosti odkazuje na usnesení NSS ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017 - 161: *„Pokud se Mgr. Václav Voříšek cítí být ‚sekundárně viktimizován‘, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“.*

IV. Závěr a náklady řízení

[17] NSS proto nezbylo, než rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud bude v souladu se závazným právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) povinen o žalobě rozhodnout znovu.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu